

kuurwüerstiga paremat nõuu pidanud. Kuurwüerst on Sickingenile kirja saatnud, ja teda palunud, et ta Vuterust pidi ärrateelama Wormsi tulemast. Sickingen pidada teda enese juure Ebernburgi lossi peale kutsuma, et ta seal tema warju al ilma kartmata oma aēja wõits nendega seletada, seda meie selle tarwis tahame senna läkitada, ma ise pidin ka ligi minema, et see küll kerge asi ei ole nii targa, sõnaka mehega waielda. Eht Vuterus jääb kartma, kui ta tunneb, et Sickingen isegi tema elu pärast mures on, ja nenda jääks löid see paha asi ka ennemine waffa ja see saaks pealegi temale weel süüis arwatud, et ta keisri kutsumist ei wõtnud kuulda.“

„Nõu on küll kawalaste peetud,“ ütles üks teine, „ja parem ta ka on kui riüitlite wägiwaldne nõu, mis läbi keisri sõna saaks äratentatud, aga ma lardan ikka, teie salajad wõrgud ei jõua seda lindu linnipidada. Aga ma ütlen ka, et see hea oleks, kui tema riigipääwa ette koguni ei saaks tulla.“

„Ma loodan ikka,“ kostis Kramm, et see emma kumma nõuu läbi wõits lorda minna, ja parem oleks, kui see ilma were ärawalamata sünniks. Aga ma ei arwaks seda suureks kahjaks, kui tige ususegaja werist otja saaks.“

Selle järele lahkusid sõbrad üks teisest ära, sest õhtu oli juba kätte jõudnud. Kes esimene oli rääkinud, wõttis Krammi tee peal kõrwale ja ütles temale, et ta tema pojale hea koha oli leidnud. Braunschweigi hertsog olla lubanud poisi oma teenistusse wõtta, see olla üks tubli, lahke mees ja pealegi truud katoligi usuline, kes poisi iga wiisi wõits kasuks olla. Müitel Kramm, kes oma poja seepärast oli Wormsi linna ligi wõtnud, et ta mõne suurtsugu mehe juures temale saaks teenistuse kohta muretseda, tänas teist hea soovimise eest, ja lubas pea poisiga hertsogi juure minna.

II.

Sellamal õhtul seisis trahteri peremees Oppenheimeri linnas oma trahteri ukse al ja wahtis turu peale. Trahter oli ennemuiste ühe riüitli maja olnud ja oli nenda chitatud, et ta ka kantsiks wõis olla waenlaste wastu, tornidega ja kõrge ringmüüridega. Peremees nägi, kuidas üle turupaiga hull ratsa mehi tema maja poole tõttasid. Kui nemad olid ligi saanud, küsis peremees tema läest, kas ta oma meestega tema